

21 Februarie - Ziua Internațională a Limbii Materne

BLESTEM

Îmi pică-amare lacrimi pe o carte,
Știind că frații toți îmi lăcrimează:
Frați dragi pe care granița-i desparte
De noi, se zbat, se roagă și oftează.

Atâtea ani luat-s-au la trântă
Cu soarta dură ce li s-a impus;
Sub cizma bolșevică-o viață frântă
Avut-au și în ceruri mulți s-au dus

Sau în Siberii, în ținut de gheață,
Au fost mânați și dezrădăcinați
Și doar un gând i-a mai ținut în viață:
Să vadă iar ai noștri Munți Carpați

Și spicele de grâu crescând în soare,
Cu ciocârlii sau mierlele din lan,
Să-și vadă alergând pruncii prin pripoare,
S-asculte-o doină,-un fluier de cioban.

Speranțele, și crezul, și durerea
În limba strămoșească își șopteau,
Că numai ea era chiar toată-averea
Ce-o mai aveau cu ei și o purtau.

Această limbă-a vechilor cazanii,
Păstrată ca un dar din tată-n fiu
I-a mângâiat departe în toți anii
Ce-au petrecut în gulag, în pustiu.

Iar azi, nori de furtună iar se-adună
Când rănilor încearcă-a obloji:
Vor unii-o altă limbă să impună,

Luându-le și crezul de a fi!

Speranțele de bine-au fost deșarte
Căci chin mai mare n-ar putea să-i pască
Decât acesta: să nu aibă parte
De-nvățătură-n limba românească!

O haită de haini și de lichele
Doar ar putea astfel ca să gândească,
Să-nfigă iar cuțit până-n plăsele
În carnea sângerândă, românească,

Luându-le tot ce-au mai scump pe lume,
Icoana lor din vremuri de bejenii
Și sunetu-n gâtlej să le sugrume
Ce-l moștenesc toți astfel de milenii,

Luându-le și cântecul de leagăn,
Șoptit în dulcea limbă strămoșească,
Și crucea-nfiptă în pământul reavăn
Ce de bunici o să le amintească.

Nimic nu poate șterge-acum obrazul
Întregii Ucraine oropsite
Ce-și strigă și la 'nalte porți necazul,
Aluat-al deznădejzii nesfârșite.

Orice lua-vor liftele stăpâne,
Orice v-ar mai impune azi sistemul,
Frați dragi, în limba sfântă vă rămâne
Și visul, și bocitul, și blestemul!

*Cătălina Orșivschi,
Vama, Județul Suceava
Martie 2018*